

Onbeşleri Anarken

Partimizin kurucuları ve ilk yöneticileri Mustafa Suphi ve yoldaşlarının katledilmesinin üzerinden 102 yıl geçti. Bir asırdan iki yıl fazla. Onbeşleri katlederek Türkiye'de sınıf mücadelesinin önünü kesebileceklerini düşündüler. Ancak, Mustafa Suphi TKP'nin kuruluşundan sonra söylemişti: "İşçi sınıfı var oldukça TKP'yi yok edemezsiniz!"

1921 yılında TKP'nin çözmek için önüne koyduğu görevlerin bütünü, günümüzde hala çözüm bekliyor. Bir anlamda Türkiye 102 yıl kaybetti olarak açıklayabiliriz bu durumu. O günden bugüne dünya çok değişti, ama değişmeyen bir şey varsa o da işgücü sömürsünün varlığı. Ulusal sorun, din sorunu, mezhep sorunu, kadın sorunu... Bunların da hiçbirini çözülmedi.

Bağımlı kapitalist bir düzen kurma sevdasına kapılan Kemalistler kendi burjuvazilerini yaratmak için daha o günlerden devlet kaynaklarını talan ederek kapitalizmi geliştirdiler. Kendi ulus devletlerini yaratmak için tüm milliyetleri yok saydılar. Türkleştirme politikası izlediler. Halifeliği kaldırdılar, Şeyhülislam'ın yerine Diyaneti kurdular. Sünni Hanefi mezhebi dışındakileri yok saydılar.

102 yılda var olan sorunlara yenileri eklendi. Çarşaf ve peçeyi yasaklayarak kadın özgürlüğü sorununun çözülmeceğini anlamadılar. Çevreyi üstünde tepinerek katlettiler, imar yapılanmaları ile ülkelye çarpık bir yapılaşmaya mahkum ettiler.

Kısacası işimiz çok ve zor. Ancak Mustafa Suphi ve yoldaşlarından aldığımız güç ile, Marksizm Leninizm'in yaratıcı dünya görüşü ile tüm sorunların üstesinden geleceğiz. Adı üstünde, bu bir sınıf savaşı. Savaşarak kazanacağız, Mustafa Suphi ve yoldaşlarının heykellerini dikeceğiz.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin
14 Ocak 2023 Tarihli Açıklaması:

Mustafa Suphi ve Yoldaşlarının Hesabını Soracağız!

Mustafa Suphi ve yoldaşları 28-29 Ocak 1921 gecesi Karadeniz'in derin sularında katledildiler. Bu cinayet Mustafa Kemal önderliğinde gasp edilen Millet Meclisi'nin ilk siyasal cinayeti idi. 23 Nisan 1920'de kurulan Meclis yola bu şekilde çıkmamıştı. Mustafa Kemal sözlü ve yazılı olarak kuryeler vasıtasıyla Mustafa Suphi ile haberleşme içindeydi. Sonra ne oldu ise oldu ve TKP önderleri yargısız infaz edildiler.

Aradan yüz yıldan fazla süre geçmesine rağmen Türkiye Cumhuriyeti devletin kimyası değişmedi. Benzer bir süreci 2016 yılında Dolmabahçe Masası'nın yıkılmasında yaşadık. PKK önderi Abdullah Öcalan ile üç yıldan fazla bir süre bizzat yüz yüze görüşmeler yapan devlet, masayı bir günde yıktı ve tüm süreci inkâr yoluna gitti. Masanın düzenini dahi belirleyen Cumhurbaşkanı Erdoğan bir anda hiçbir şeyden haberi olmadığını ve Dolmabahçe Deklarasyonu'nu tanımadığını ilan etti.

TC Devletinin geleneği böyle. Mustafa Suphilerin katlini, Karadeniz'de Rum katliamı ve sürgünü, Dersim Katliamı, Koçgiri Katliamı, İstanbul'dan Rum ve Ermenilerin kaçırılması ve Kürt Katliamları izledi, hala da devam ediyor. TKP, komünistler tüm bu katliamların takipçisidir. Sadece katliamların değil, TC Devletinin, egemen sınıfların bu derece densiz davranmalarını ana nedenini oluşturan sınıf diktatörlüğünün en kararlı ve sürekli karşıtıdır.

Komünistler kısmi haklar elde ederek bu ülkedeki sömürü ve tüm eşitsizliklerin kökünün kazanmayacağını bilirler. Ekonomik ve sosyal koşulların kapitalizm koşullarında iyileştirilmesi için mücadele ederken, bu sorunların kökeninde yatan işgücü sömürsünün ortadan kaldırılmadan hiçbir sınıfsal sorunun kalıcı olarak çözülmeyeceğini savunurlar. Aynı şekilde

Kürt ulusunun, diğer ulusların, dinlerin, mezheplerin sorunlarının kalıcı çözümünün de aynen kadın, çevre, cinsiyet sorunları gibi Sosyalizm'de çözülebileceğinin bilincinde olarak verili koşullarda da tüm bu sorunların çözümü için mücadele yürütürler.

Mustafa Suphi ve yoldaşları haince katledilmeselerdi bugün Türkiye'nin durumu çok farklı olacaktı. 1920-21'de hangi sorunlar çözüm için var idiyse aynı sorunlar derinleşerek bugün gündemdedir ve çözüm beklemektedir. Bu çözüm Türkiye işçi sınıfının devrimci güçleri ile Kürt özgürlük hareketinin birleşik devrimci mücadelesi ile gerçekleşecektir. Mustafa Suphi ve yoldaşlarının TKP 1. Programında önelerine koydukları hedefler günümüzde de partimizin ana doğrultusunu oluşturmaktadır. Mustafa Suphi ve yoldaşlarının hesabının sorulması bu amacın yaşama geçmesi ile gerçekleşecektir. TC devletini bu derece saldırganlaştıran, gerek içeride kendi halklarına, gerekse dışarıda kardeş halklara karşı yaklaşık kırk yıldır savaşmasının nedeni budur. İşçi sınıfının ve tüm sömürülen emekçilerin her tür örgütlenme özgürlüğüne karşı devlet terörü ile yönelmesinin nedeni de budur. Ancak ne yaparlarsa yapsınlar başarılı olamayacaklar ve zaimlerden hesap sorulacaktır.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

14 Ocak 2023

Bir Çelik Aynadır Gözlerimiz, Onbeşler'in Resmini Görmek İsteyenlere...

○ Mehmet KADIRGA

Partimizin kurucu yoldaşlarımızın kalıç ve vahşice katledilmelerinin bir yıl dönümü daha yaklaşıyor. Neden bu katliamın üstü TC devleti tarafından sürekli örtüldü. “Sınıf düşmanımız ve komünist oldukları için etkisiz hale getirdik” bile diyemediler. Devlet cephesi bu durumdayken Kemalist “sol” da farklı bir açıdan katliamın üstünü örtmeye çalıştı. Onlar da Mustafa Kemal'i emperyalizme karşı ulusal kurtuluş savaşı kazanmış, laik bir burjuva devrimcisi olarak tarif ederek Onbeşler'in katlinin etrafında sürekli geniş bir viraj alıyorlar. Hatta Mustafa Kemal'i aklamak için katliamı Kazım Karabekir'in planladığını ve uyguladığını söylemeye getiriyorlar. Son yıllarda bunlara bir de ruhunu burjuvaziye satmış eski “komünistler” eklemeli. Onlar da Sovyetler Birliği ve Komintern'in katliama sessiz kaldıklarını ve Mustafa Kemal ile ilişkilerini hiçbir şey olmamışcasına sürdürdüklerini iddia ediyorlar. Bu yaklaşım da TC devletinin ve Kemalist “sol”un yaklaşımının değirmenine su taşıyan bir yaklaşımdan farklı hiçbir şey ifade etmiyor.

Hepimizin malumu olduğu gibi Mustafa Suphi ve yoldaşları katledildikten sonra partinin başına çöreklenen Şefik Hüsnü ve şürekâsı 10 Eylül 1920'de partimizin kuruluş kongresine dahi katılmamışlardı ve Kemalist klik ile işbirliği içindeydi. Partimizi 1921'den sonra içine sürükledikleri durum ve izledikleri politika bunun kanıtıdır. Bugün Kemalist “sol” olarak ortada dolaşarak burunları kanamadan siyaset yapıyor gözüklenlerin kökleri oradadır. Onun için şaşır-mamak gerekir. Ancak bu unsurları

sürekli teşhir etmek ve seslendikleri dürüst kitleler nezdinde deşifre etmek gerekiyor.

23 Nisan 1920'de Ankara'da Birinci Meclis kurulmuştu. Meclis'te Anadolu'da Ulusal Kurtuluş Savaşı'na katılan tüm siyasi yelpaze Komünistlerden Enternasyonalist Müslümanlara kadar temsil ediliyorlardı. Kürtler, Lazlar ve diğer milliyetlerin temsilcileri de kendi kimlikleri ile bu Meclis'te yer almışlardı. 1921'de ilk TC Anayasası bu bileşim tarafından yapıldı. Mustafa Kemal'in itirazlarına rağmen komünist olarak tanınan Nazım Bey İçişleri Bakanı seçildi. Meclis ve Hükümetin Başkanı aynı zamanda Devlet Başkanıydı. Bu da Mustafa Kemal idi. Kürdistan Muhariyet, Lazistan Sancak statüsü kazandı. Anayasa'nın birinci maddesi “Egemenlik kayıtsız şartsız millettir” olarak kabul edildi. Anadolu ve Rumeli topraklarında kapsamlı bir siyasal ve toplumsal ittifak yaratılmıştı. Partimiz TKP'yi oluşturan Komünist gruplar bu ittifakın içindeydi. Ulusal Kurtuluş Savaşı sürüyordu. Komünist çeteler savaşın içindeydi. Eylül 1920'den sonra Mustafa Suphi ile Mustafa Kemal kuryeler vasıtasıyla yazışıyor ve birbirlerine sözlü mesajlar iletiyorlardı.

10 Eylül 1920'de partinin kuruluş kongresinde kabul edilen TKP'nin Birinci Programı netti. Ülkede Ulusal Kurtuluş Savaşını yürüten ittifakın doğasına uygun bir siyasal sistem öneriliyor, demokratik devrim hedefini önüne koyuyor ve ulusal kurtuluşu süreç içinde toplumsal kurtuluş ile bütünleştirerek Sosyalizm hedefini belirliyordu. Amele ve Rençber Şuralar Cumhuriyeti niteliğinde Eyaletler temelinde bir toplumsal yapı ön gö-

rülüyordu. Bu Cumhuriyette tüm milliyetlere, dinlere ve mezheplere eşit kültürel ve siyasi haklar tanınacağı gibi siyasal anlamda da Komünistlerin etkisi hissediliyordu.

Mustafa Kemal ne yaptı? Partimiz TKP'nin kuruluşundan 6 hafta sonra en güvendiği generallere kendi sahte “TKP”sini kurdurdu. Talimatı da kendi el yazısı ile şöyle kaleme aldı:

“Kâzım Karabekir Paşa'ya, Ali Fuad Paşa'ya, Refet Beyefendi'ye;

Komünistliğin memleketimizde değil, henüz Rusya'da bile uygulama kabiliyeti hakkında açık kanaatlerin ortaya çıkmadığı anlaşılmaktadır. Bununla beraber içeriden ve dışarıdan çeşitli maksatlarla bu cereyanın memleketimize girmekte olduğu ve buna karşı makul tedbir alınmadığı takdirde de milletin pek ziyade muhtaç olduğu birlik ve sükûnetini bozacak durumların belirmesi de imkân dairesinde görülmüştür. En makul ve tabii tedbirler olarak aklıbaşında arkadaşlardan hükümetin bilgisi dahilinde bir Türkiye Komünist Partisi teşkil ettirmek olacağı düşünüldü. Bu takdirde memlekette bu fikre dayalı bütün cereyanları bir sonuca getirme mümkün olabilir.

Girişimci heyeti otuz kişiden meydana gelen genel merkezi arasından seçkin arkadaşlarımızdan Fevzi, Kâzım Karabekir, Ali Fuat Paşalar ile İsmet Beyler'in de gizli olarak dâhil bulunmasını uygun gördüm. Bu sayede bugün memleketi tutan millî savaşımızın kahramanı bulunan arkadaşlarımız bu teşkilatta öncü buluncaklar ve onların bilgi ve düşünceleri meydana gelenler ve girişimler üzerinde etkili olacaktır.

Genel Sekreter ilan edilen sâbık Dahiliye Vekili Hakkı Behiç Bey tarafından yazılan ilk mektubu, şifre ve yazışma olarak arkadaşlara takdim ettim. Orada bir kısım bilgi var idi. Bugünkü maddî uygulamamızda uygulama kabiliyeti bulunan ve maksatlarımızı elde etmekte güç sağlayacak hususlara önem vermek tabiidir.

Sosyalizm ve komünizm prensiplerinden hangilerinin ve ne dereceye kadar bizce uygulanabilir, hazmedilebilir oldukları ve kabul görüleceği, Türkiye Komünist Partisi'nin propagandasına karşı milletin düşüncesinin ortaya çıkması ile ve zamanla anlaşılacaktır.

Ordunun her vakitten ziyade büyük bir düzen içerisinde kumandanlarının eli altında bulunmasına son derece dikkat ve önem verilmelidir.

Komünizm cereyanı en nihayet ordunun en büyük kumandanlarında kalmalıdır.

Arz-ı hürmet eylerim.
M. K.
31 Ekim 1920"

Devletin Atatürk Ansiklopedisi ise bu gelişmeyi şöyle tarif ediyor: "1917'de Rusya'da başlayan Bolşevik Devrim sonunda Çarlık Rusya yıkılmış yerine Sosyalist temellere dayanan yeni bir düzen kurulmuştu. Birinci Dünya Savaşı sonunda Anadolu İtilaf Devletleri'nin işgaline uğradı. İstanbul'daki Osmanlı yönetimi Sosyalist düzen karşıtlarıyla iyi ilişki içine girerken Ankara'da odaklanan ulusalcılar da Bolşeviklerle iyi ilişki içine girdi. Türkiye Büyük Millet Meclisi açılınca ilk ilişki Sovyet Rusya ile kurulmaya çalışıldı. Anadolu'yu İtilaf Devletleri'nin işgalinden kurtarmak isteyenler Sosyalist düşüncüyü kurtuluş ideolojisi olarak gördüler. Bu nedenle de Sovyet Rusya'dan yardım almayı umdular. Sovyet Rusya'da emperyalizme savaş açan Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti'yle iyi ilişki kurmayı çıkarlarına uygun buldu. İki ülke arasındaki iyi ilişkiler Sosyalist düşüncenin Anadolu'da yayılmasına yol açtı. 1920 sonbaharında

Anadolu'da göz ardı edilemeyecek kadar gelişmiş bir "Bolşevik" kitle oluştu. Hükümet bu kitleyi denetimi altına almak istedi. Zira "Vakkas ve arkadaşları" candan ve hararetle bir komünist parti kurarak Anadolu'da sosyalist bir düzene geçirmenin mücadelesini veriyorlardı. Oysa "millet, meclis ve hükümet" böyle bir düzen yanlısı olarak gözüküyordu. Hükümet, dış etkilerle ülkenin kimi yerlerinde hissedilen sosyalist hareketlemeleri önlemek, hükümete muhalif sol güçleri denetim altına almak, emperyalist düşmana karşı verilecek sa-

olarak nitelemişti. Mecliste 85 milletvekiline sahip olduğu ileri sürülen bu partinin genel politikasının oluşturulmasında Hakkı Behiç Bey etkili olmuştur (...) Hâkimiyet-i Milliye ve Anadolu'da Yeni Gün gazeteleri bu partiyi desteklemiştir. Bu gazetelerdeki yazılara göre Türkiye Komünist Partisi, Rusya'da olduğu gibi Anadolu'da da işçinin önderliğinde proletarya diktatörlüğüne dayanan bir komünizm kurmayı amaçlamaktadır. Türkiye Komünist Partisi, Anadolu'nun ve Türk ulusunun koşulları farklı olduğu için Türkiye'ye

TKP'nin kurulduğu tarihten 3 gün önce Bakü'de toplanan I. Doğu Halkları Kongresi'ne Türkiyeli 235 delege katılmıştı. Fotoğraf o kongreden.

vaşta Sovyetlerin yardımını daha da artırabilmek için, 18 Ekim 1920'de "Türkiye Komünist Partisi" adı altında bir parti kurdu. 9 kişilik kurucu heyeti, 30 kişilik "Merkez Umumisi" olan partinin üyeleri arasında Hakkı Behiç Bey, İhsan Bey (Cebelibereket), Refik Bey (Konya), Eyüp Bey (Eskişehir), Tevfik Rüşdü Bey, Mahmut Esat Bey, Yunus Nadi Bey, Kılıç Ali Bey, Süreyya Bey gibi Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin aktif üyeleri yanında Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın asker kadrosunda önemli yerleri bulunan Fevzi Paşa, Kâzım Karabekir Paşa, Ali Fuat Paşa, Refet ve İsmet beyler de vardı. İşte bu nedenle Mustafa Kemal Paşa, partiyi kuran kişileri "en kıymetli, en namuslu, en vatanperver" kimseler

özgü yukarıdan gelen kanlı olmayan bir Komünizmi benimsemiştir. Ne zaman kapatıldığı belli olmayan bu partinin, kuruluşundan başlayarak yok oluşuna değin "ısmarlama bir parti" olup olmadığı tartışılmıştır.

(Bkz.: <https://ataturkansiklopedisi.gov.tr/bilgi/turkiye-komunist-firkasi/>)

Ansiklopedi "ne zaman kapatıldığı belli olmayan" demesine rağmen, bu sahte parti daha sonra Cumhuriyet Halk Partisi'ne dönüşmüştür. CHP'nin resmi kuruluş tarihi ise 9 Eylül 1923'tür. CHP kurulmadan önce Mustafa Kemal Onbeşlerin katledilmelerinden sonra sahte "TKP"yi

sönümlendirmiş ve Birinci Meclis'te Halk Fırkası adı altında CHP'yi örgütlemeye başlamıştır. 9 Eylül 1923 aslında CHP'nin tüzüğünün kabul edildiği tarihtir.

Temmuz 1923'te Lozan Anlaşması imzalanıyor. 29 Ekim 1923'de Türkiye Cumhuriyeti tekrar kuruluyor. Aslında TC'nin kuruluşu olan 23 Nisan 1920 daha sonra "Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı" ilan ediliyor. 1921 ile 1923 arasında geçen süreç Mustafa Kemal'in İngiliz emperyalistleri ile anlaştığı dönemdir. 1923'de yeniden kurulan TC'nin Anayasa'sı 1921 Anayasası yok sayılarak 1924 yılında kabul ediliyor. 1924 Anayasası'nın ilk cümlesi artık şöyledir "Egemenlik kayıtsız şartsız Türk milletindedir". Bu cümle her şeyi anlatıyor. Artık 1921 Anayasasının esamesi okunmuyor.

Bu gelişme süreçlerini ayrıntılı olarak takip ettiğimiz zaman Mustafa Suphi ve yoldaşlarının neden katledildiklerini ve TKP'nin 12 Eylül 1922'de neden yasaklandığını daha iyi anlıyoruz. Amacımız bir tarih yazısı yazmak olmadığından bizler açısından belirleyici olan iki nokta vardır. Birincisi Mustafa Suphi ve yoldaşlarının kimler tarafından ve neden katledildiklerinin anlaşılması. İkincisi ise günümüz açısından buradan çıkaracağımız sonuçlar.

Partimiz TKP günümüzde hala yasaklı. Partimizin adını devletin icazeti ile kullananlar ise tatlı suda balık avlamakla meşguller. Kendilerinin partimizin tarihi ve öznesi ile uzaktan yakından hiçbir ilgileri yok. Mustafa Suphi ve yoldaşlarının katledilmesi konusunda konuşmaları mümkün değil çünkü, Kemalizm ve Cumhuriyet güzellemesi yapmak dışında işleri yok. Sosyalizm ve benzeri kavramları gerçekleri gizlemek için örtü olarak kullanıyorlar.

Partimiz TC kurulduktan 100 yıl sonra ülkenin toplumsal ve siyasal sorunlarının aynı olduğu ve hatta katmerleştiği yönündedir. TC'nin ilk siyasal cinayeti Mustafa Suphi ve

yoldaşlarının kallesçe katledilmeleri ise onu takiben Pontus Rum, Koçgiri, Dersim ve günümüzde süren Kürt katliamları ile aynı politikalarını sürdürdükleri aşıkardır. Komünistlere, devrimcilere, sosyalistlere karşı yargısız infaz politikaları da aynı şekilde sürmektedir. 1971'den itibaren tekrar başlayan kimisi göstermelik duruşmalar kimisi de yargısız infaz olarak gerçekleşen siyasi cinayetler ve günümüzde de süren göstermelik duruşmalar ve yargısız infazlar bu geleneğin devamıdır. Kürt halkına karşı köy yakma, köy boşaltma, 90'larda olduğu gibi 16 bin kayıp ve bugün hala sürmekte olan kimyasalların kullanıldığı savaş başka nasıl izah edilebilir.

1921'de Mustafa Suphi ve yoldaşlarının katledilmesi, ardından da partimizin yasaklanması ile gerçekleşebilecek demokratik halk devriminin ve onun Sosyalizme bağlanmasının önü kesilmiş, Türkiye'de Kapitalizm bütün kurum ve kuruluşlarıyla oluşturulmaya başlanmıştır. Toplumsal ve siyasal sistemin bu niteliğiyle belirlenmesi dışında çöküşlü bir ülkede Türk ulus devleti inşasına gidilerek ulusal sorunun çözümü baskı ve zorla Türkleştirme dayatılarak önlenmeye çalışılmıştır. Neki, son 50 yıldır süren Kürt ulusal direnişi göstermektedir ki, Türkiye'de milliyetler sorunu çözülmemiş, sadece ertelenmiştir. Aynı şekilde Kemalist "sol"cularımızın ağızlarına sakız ettikleri ve sanki laiklik 2000 yılından sonra ortadan kaldırılmıştır gibi anlatılmaya çalışılan durum doğru değildir. Mustafa Kemal Halifeliği ve Şeyhülislamı kaldırdığını ilan ederken yanıltmıştır. 1924 yılında kendi kararıyla Şeyhülislamı yerine Diyaneti kurmuştur. Ve Diyanet ülkede bir dizi din ve mezhep bulunmasına rağmen İslam'ın Sünni-Hanefi mezhebini devletin dini olarak ilan etmiştir. Diyanet de bir devlet kurumu olduğuna göre devletin laikliği kesinlikle söz konusu değildir.

TKP'nin daha birinci programına yazdığı Sosyalizm amacı bugün de

Türkiye'deki sınıfsal ve tüm diğer ulusal ve toplumsal sorunların çözümünün tek anahtarıdır. Bu nedenle Mustafa Suphi ve yoldaşlarının o süreçte ortaya koydukları görüşler günümüz koşullarına uygun şekilde güncellenerek Türkiye'de komünistlerin görüşleri olarak yaygınlaştırıldığında aynı zamanda Onbeşler Katliamı'nın üzerindeki sis perdesi kaldırılacaktır. Böylelikle partimizin adını kullanarak bulanık suda balık avlayanların da ipiliği pazara çıkacaktır.

Tüm bu görevler bugün partimizin eski kadroları ile genç kadroların omuzlarındadır. Kolay bir görev değildir. Ancak hangi görev kolaydır? Mustafa Suphi ve yoldaşları Anadolu'ya gelirken ayaklarının altına kırmızı halı serilerek karşılanmayacaklarını biliyorlardı. Üstlendikleri görev ve risk büyüktü. Ancak bu göreve talip olmak bir amacı ve sınıf bilincini içerir. Günümüz kadrolarında olması gereken bilinç ve kararlılık bu olmalıdır. Sorumluluğumuz bu çerçeveden bakıldığında çok büyüktür. Evet, partimiz çok ciddi bir tasfiye süreci geçirdi, Sosyalist Dünya Sistemi yok. Koşullar çok farklı. 1920'den de, 1970'lerden de, 1980 sonrasında da farklı. Ancak partimiz 102 yıllık yaşamında ne badireler atlattı ve bugünlere geldi. Bundan sonrasını şekillendirmek ve Mustafa Suphilerin bir anlamda hesabını sormak bizlerin sorumluluğunda. Bunu bildikleri için, devlet bizlere tatlı su "komünistlerine" davrandıkları gibi davranmıyor. Biz söylemediğimiz zaman dahi onlar biliyorlar. "Bir çelik aynadır gözlerimiz Onbeşlerin resmini görmek isteyenlere!"

Bu bilinç ve sorumlulukla yeni programımızı sonuçlandırıp onaylayacağız, kalıcı organlarımızı seçeceğiz ve partimizin başta işçi sınıfı olmak üzere yığınlar içinde çalışmalarını geliştireceğiz, ülke politikalarının belirlenmesinde etkimizi artıracacağız ve birleşik devrimci mücadele çerçevesinde bu ülkede sömürü düzenine son vereceğiz.